

Aperitief: Lied van Petrus – Stef Bos (2019)

https://www.youtube.com/watch?v=e1Wo29BzDwQ&list=RDe1Wo29BzDwQ&start_radio=1

Ik ben een man van lucht en van water
Ik ben een ster die verschijnt en verdwijnt
Zanger van de grote gebaren
Die soms een ander zou willen zijn

Ik heb mijn huis en mijn haard verlaten
Wie ik liefhad nog één keer gekust
De veilige haven verlaten
En ik wist ik kom hier nooit meer terug

Want beter een oorlog dan gewapende vrede
Beter op zoek gaan dan altijd gewacht
Beter gevallen dan nooit gesprongen
En beter de liefde verloren dan nooit liefgehad

Maar ik weet soms niet meer
Wat mijn woorden nog waard zijn
Weet soms niet meer wat ik hier zoek
Ik struikel en val, ik sta op en ga verder
Ik ben een mens van vlees en bloed

Ik ben bang als kind in het donker
Ik ben een held in het heetst van de strijd
Een dwaas die gelooft in een wonder
Tegen de stroom van de tijd

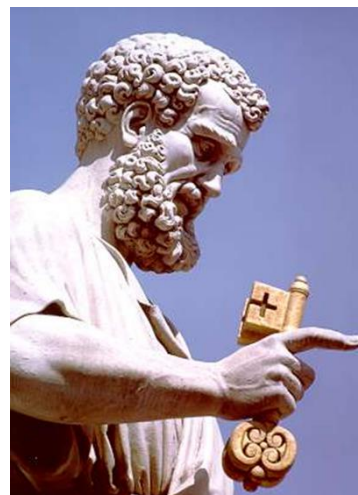
Ik neem altijd teveel op mijn schouders
En al maak ik mijn woorden niet waar
Ik zal tot het eind van mijn dagen
Op de barricade staan

Want beter een oorlog dan gewapende vrede
Beter op zoek gaan dan altijd gewacht
Beter gevallen dan nooit gesprongen
En beter de liefde verloren dan nooit liefgehad

Maar ik weet soms niet meer
Wat mijn woorden nog waard zijn
Weet soms niet meer wat ik hier zoek
Ik struikel en val, sta op en ga verder
Ik ben een mens van vlees en bloed

En ik heb meer beloofd dan ik waar kon maken
Heb getwijfeld en heb soms mijn dromen verraden
Een vriend laten vallen, mezelf vervloekt
Want ik ben een mens,
ik ben een mens van vlees en van bloed

Maar beter een oorlog dan gewapende vrede
Beter op zoek gaan dan altijd gewacht
Beter gevallen dan nooit gesprongen
En beter de liefde verloren dan nooit liefgehad

Intredelied: Jezus die langs het water liep (ZJ 562)

- ➔ lied: <https://youtu.be/MXSb1oY-m4g>
- ➔ uitleg: <https://petrus.protestantsekerk.nl/artikel/jezus-die-langs-het-water-liep/>

Jezus die langs het water liep
en Simon en Andreas riep,
om zomaar zonder praten
hun netten te verlaten,
Hij komt misschien vandaag voorbij
en roept ook ons, roept jou en mij,
om alles op te geven
en trouw Hem na te leven.

Jezus die langs de straten kwam
en tollenaars terzijde nam:
'k Wil in uw woning wezen
voor nu en voor na dezen;
Hij komt misschien vandaag voorbij
en neemt ook jou terzij of mij
en vraagt ons, Hem te geven
de rijkdom van ons leven.

Christus die door de wereld gaat
verheft zijn stem niet op de straat,
Hij spreekt ons hart aan, heden,
en wenkt ons met zich mede.
En lokt ook nog zoveel ons aan
tot wie zouden wij anders gaan?
Hij heeft en zal ons geven
alles, het eeuwig leven.

Welkom:

Vandaag vieren wij het feest van Petrus en Paulus,
de twee machtige getuigen van de Heer.
Petrus: de rots waarop Christus Zijn Kerk gebouwd heeft.
En Paulus: gestuwd door de Geest zal de promotor zijn
van eenheid in verscheidenheid.
Op beiden rustte een grote verantwoordelijkheid,
om met de kracht van de Geest de Kerk leefbaar te houden.
Zij hebben het beiden op hun eigen manier gedaan:
Petrus in het centrum en Paulus aan de grenzen van de Kerk.
Hun leven is voor ons een uitdaging, om in samenhang met de Kerk
van Rome op onze manier de genadegaven van deze twee apostelen
trachten te beleven, namelijk: getuigen van de één Heer.

Gebed om ontferming:

Samen met Petrus bidden wij:
Heer, naar wie zouden wij anders gaan?
U hebt woorden van eeuwig leven.
Heer, ontferm U over ons.

Samen met Petrus vragen wij:

Christus, als U het bent,
zeg mij dan over de golven naar U toe te komen.
Christus, ontferm U over ons.

Samen met Paulus bidden wij:
Heer, liefst van alles roem ik op mijn zwakheid,
dan zal uw kracht in mij wonen.
Heer, ontferm U over ons.

Moge de Goede God zich ons over ons ontfermen,
ons tekortkomen vergeven,
en ons, op voorspraak van de heiligen Petrus en Paulus,
leiden op de weg naar eeuwig leven. Amen.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

**Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.**

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

**Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.**

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

**Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.**

Openingsgebed:

Heer, U maakt uw naam bekend onder mensen,
door het getuigenis van uw apostelen Petrus en Paulus.
Schenk ons de vurigheid en de kracht
waarmee zij uw woord hebben waargemaakt
en de grootmoedigheid die hen deed vertrouwen op U,
Bron van leven, vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de apostelen (Hand. 12, 1-11)

1 Omstreeks die tijd liet koning Herodes enkele leden van de gemeente arresteren en mishandelen.
2 Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard ter dood brengen.
3 Omdat hij merkte dat dit de joden wel beviel, nam hij ook Petrus nog gevangen; dat was tijdens het feest van het ongedesemde brood.
4 Toen Herodes Petrus in handen had gekregen, sloot hij hem op in de gevangenis en liet hem door vier groepen soldaten van ieder vier man bewaken met de bedoeling hem na het paasfeest in het openbaar te berechten.
5 Petrus werd dus in de gevangenis vastgehouden, maar de gemeente bleef vol vuur voor hem bidden tot God.
6 In de nacht voordat Herodes hem zou laten voorkomen, lag Petrus aan twee kettingen tussen twee soldaten in te slapen, terwijl ook vóór de deur van de cel de wacht werd gehouden.
7 Plotseling stond er een engel van de Heer bij hem en een stralend licht vulde de ruimte.
Hij maakte Petrus met een por in zijn zij wakker en zei: 'Vlug, sta op'.
Meteen vielen de kettingen van zijn handen.
8 De engel zei tegen hem: 'Doe je gordel om en trek je sandalen aan.' Dat deed Petrus. Daarop zei de engel: 'Sla je mantel om en volg mij.'
9 Petrus volgde de engel naar buiten, maar het drong niet tot hem door dat wat de engel deed werkelijkheid was; hij dacht dat hij droomde.
10 Ze passeerden de eerste en de tweede wacht en kwamen bij de ijzeren poort naar de stad. De poort ging vanzelf voor hen open, en toen ze buiten waren gekomen, liepen ze nog één straat verder. Toen liet de engel Petrus opeens alleen achter.
11 Daarop kwam Petrus tot zichzelf en zei:
'Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel heeft gezonden om me te redden uit de handen van Herodes en me te behoeden voor wat het joodse volk hoopte dat gebeuren zou.'

Tussenzang: Ps. 34 (33), 2-3, 4-5, 6-7, 8-9

refrein: De engel van God legt een schans om hen heen.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Verheerlijkt de Heer tesamen met mij
en laat ons eendrachtig zijn Naam vereren.

Ik ging tot de Heer en Hij heeft mij verhoord,
Hij heeft mij gered uit al wat ik vreesde.

Verlaat u op Hem, dan wordt ge gelukkig,
want Hij stelt u niet teleur.

Die roepen in nood, naar hen luistert de Heer
en redt hen uit hun ellende.

De engel van God legt een schans om hen heen,
om elk die God vreest te beschermen.

Let op en bemerk hoe genadig de Heer is,
gelukkig is hij die zijn heil zoekt bij Hem.

Tweede lezing: Uit de 2^e brief aan Timoteüs (2 Tim. 4,6-8.17-18)

6 Mijn bloed wordt al als een offer uitgegoten, het moment waarop ik heenga, nadert.
7 Ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof bewaard.
8 Nu wacht mij de erekrans van de gerechtigheid,
die de Heer, de rechtvaardige rechter, aan mij zal geven op de grote dag,
en niet alleen aan mij, maar aan allen die naar zijn komst hebben uitgezien. [...]
17 De Heer heeft mij terzijde gestaan en mij kracht gegeven
zodat ik de verkondiging tot een goed einde heb kunnen brengen
en alle volken de boodschap hebben gehoord. Ik ben gered uit de muil van de leeuw.
18 De Heer zal me van alle kwaad redden
en me veilig naar zijn hemels koninkrijk brengen.
Hem komt alle eer toe in alle eeuwigheid; amen!

Tussenzang: Mens voor de mensen zijn (ZJ 509)

https://www.youtube.com/watch?v=6z2H-V_MZV8

Refr: Mens voor de mensen zijn, Herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.

1. God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam,
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.
2. Genade zaait Hij als zaad in hun hart,
zijn Geest vernieuwt de tijd en heelt de smart.
3. Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.
4. Zieken omarmen, hun tranen verstaan,
met hen de kruisweg ten einde toe gaan.

Evangelie: (Mt. 16, 13-19)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Mattheüs

13 Toen Jezus in de streek van Caesarea van Filippus kwam,
vroeg Hij zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?'
14 Ze antwoordden: 'Sommigen zeggen Johannes de Doper,
anderen Elia, en weer anderen Jeremia of een van de profeten.'
15 Toen vroeg Jezus hun: 'En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?'
16 Simon Petrus antwoordde hem:
'U bent de Messias, de Zoon van de levende God.'
17 Daarop zei Jezus tegen Petrus:
'Gelukkig ben jij, Simon zoon van Jona,
want dit is je niet door vlees en bloed geopenbaard,
maar door mijn Vader in de hemel.
18 Ik zeg jou: jij bent Petrus;
en op die steenrots zal Ik mijn kerk bouwen;
de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.
19 Ik zal je de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen.
Alles wat je op aarde bindt, zal ook in de hemel gebonden zijn,
en alles wat je op aarde ontbindt, zal ook in de hemel ontbonden zijn.'

Overwegingen:

Wie ooit Rome heeft bezocht, weet dat Petrus en Paulus hoog in aanzien staan. De kerken die aan hen zijn toegewezen zijn niet van de minste. Het is een erkenning voor hun bijdrage tot de Kerk. Ze zijn de twee steunpilaren waarop de Kerk is gebouwd. Zonder hen was de Kerk er wellicht niet. Vandaag vieren we hun feest.

Maar ook al zijn er veel kerken naar hen vernoemd, echte volksheiligen kun je ze niet noemen. Ze moeten het afleggen tegen heiligen zoals bijvoorbeeld Franciscus van Assisi, Antonius van Padua en de kleine Theresia... 'n curieuze vaststelling waar ik niet direct een verklaring voor heb. Wellicht heeft het iets te maken met afstand en nabijheid. Het waren twee reuzen, twee bijzondere mensen uit de jonge Kerk, misschien daarom wat onbereikbaar, want moeilijk om na te volgen. In ieder geval twee figuren met een heel eigen temperament en karakter.

De enig reden waarom men ze samen viert heeft wellicht te maken met het feit dat ze twee steunpilaren zijn, je kunt niet voorbij aan de één of de ander. Beide zijn heel belangrijk geweest. Je moet ze vernoemen als je het hebt over het ontstaan van de Kerk. Maar zo verschillend ...

Paulus is een slimme kop, hij heeft gestudeerd en kent de joodse wereld door en door. Hij spreekt Grieks, de cultuurtaal rond de Middellandse Zee en is bovendien Romeins staatsburger. Hij heeft Jezus niet gekend, hij behoorde niet tot de twaalf, maar is wel apostel geworden *honoris causa*. 'n Man met een eigenaardige levensloop: van christenvervolger tot gedreven aanhanger, telkens met hetzelfde temperament. Een sterk karakter, geen meeloper, fanatiek gedreven, overtuigd tot en met. Hij schuwt de discussies niet; weet wat hij wil: de blijde boodschap dat Christus verrezen is moet iedereen te weten komen.

Nu, Petrus kan niet bogen op een diploma van hoger onderwijs. Hij is eenvoudige visser, hij is getrouwd en woont in Kafarnaüm. Het meer van Galilea is zijn leven en zijn expertise. Het weer inschatten, met de netten bezig zijn, weten waar je ze moet uitgooien, daar heeft hij verstand van. Maar wat dat met theologie te maken heeft? Het belangrijkste is dat hij gelooft met hart en ziel. Hij is een gevoelsmens die zich laat "raken". Soms is zijn mond groter dan zijn hart. Dat maakt hem zo menselijk en daarom vind ik het ook zo'n aimabele figuur; waarbij we veel teveel de nadruk leggen op zijn 'sleutel-rol' dan op zijn menselijkheid.

Petrus en Paulus: hoe verschillend ze ook zijn ze hebben één ding gemeen: ze dienen de éne Heer. Het is hen te doen om de persoon van Jezus Christus, niet om zichzelf. Hij is het zwaartepunt van hun leven. Op hun eigen manier bleven ze dat en kleuren ze dat in: Petrus in de dienst van het ambt, om de eenheid in de jonge Kerk te bewaren, en Paulus in de dienst van de verkondiging, als verkondiger van de blijde boodschap aan de heidenen, twee verpakkingen van dezelfde roeping.

Weet je, de Kerk is een opeenstapeling van kleine Petrussen en Paulussen. Wij geloven allemaal in dezelfde Christus, maar elk op een eigen manier. De ene houdt het bij een bescheiden aanwezigheid in de weekendmis. De ander voelt zich maar religieus in vorm, als hij naar Westvleteren trekt. Er zijn er die God zoeken in de stilte van het gebed terwijl er anderen uitblinken in sociale dienstbetoon. Nog een ander beweert bij hoog en laag dat Christus zich alleen in het gelaat van de armen of de zieken laat vinden. En er zijn mensen die zich als christen ten volle engageren in hun gezin.

Lieve mensen, wat deze viering van Petrus en Paulus mij leert is dat al deze verschillende manieren om God te dienen recht hebben van bestaan zolang het maar gaat om de persoon van Jezus Christus en zijn blijde boodschap. Want er is immers maar één Heer. Die moeten we dienen elk op onze eigen manier, met onze eigen geaardheid, talenten en mogelijkheden.

(Miguel Dehondt)

Op een steenrots bouwde Jezus Zijn kerk.
 Als een pijler
 die met grote krachten een brug ondersteunt,
 zo kreeg Petrus de kracht van de Geest
 om de kerk te ondersteunen.
 Hij werd fundament en brug tussen God en mens,
 tussen mensen onderling.

Ook Paulus trekt de wereld in
 en verkondigt de blijde boodschap.
 Het enthousiasme straalt.
 Ze zijn laaiend en staan als een pastor tussen mensen
 die Jezus zochten en van Hem durfden getuigen.
 Een ware leerling staat niet boven zijn meester.
 Hun kruis was zoals het lijden van Jezus
 bron van vruchtbaarheid.
 Gods wegen hou je niet tegen.

 Ik wil wel komen Heer,
 maar of ik u kan volgen weet ik niet.
 Uw geloof in vrede en gerechtigheid voor iedereen
 is immers zo gans anders dan het mijne.

Ik wil wel komen Heer,
 Maar of ik alles kan achterlaten weet ik niet.
 Uw kijk op bezit, macht en eer
 is immers veel radicaler dan de mijne.

Ik wil wel komen, Heer
 maar of ik echt kan liefhebben zoals U, weet ik niet.
 Uw liefde voor de mensen
 is immers veel sterker dan de mijne.

Ik wil wel komen heer,
 maar of ik trouw kan blijven, weet ik niet.
 Uw woord van trouw is goddank veel sterker dan het mijne.

Woorden van geloof:

Ik geloof in God die de wereld heeft bestemd
 voor het geluk van de mensen.
 Hij nodigt ons uit om deel te hebben aan zijn liefde.

Ik geloof in Jezus Christus, die aan de liefde van God gestalte heeft gegeven.

Hij heeft zich ingezet om mensen te bevrijden.
 Hij is hierin zo ver gegaan dat
 Hij er zijn leven voor heeft gegeven.

Ik geloof dat zijn Geest nog steeds mensen blijft bezielen en oproepen om de weg van de liefde te gaan.

Ik geloof in mensen die in zijn voetsporen treden
 en die hun daden richten naar wat Hij heeft voorgeleefd.
 Zij zijn het zout der aarde. Zij zijn het licht der wereld.

Petrus en Paulus,
 beeldhouwwerk van zuster
 Marie-José van der Lee
 (1912-2012), zuster van
 de Zusters Augustinessen
 van Sint-Monica

bekering Paulus/kruisiging Petrus
 Caravaggio

**Tot die gemeenschap van mensen wil ik behoren
want ik wil meebouwen aan Gods eigen droom:
'Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
waar het goed is om te leven voor allen'. Amen.**

Voorbeden:

Levende God, op mensen wilt U uw Kerk bouwen
en aan mensen vertrouwt U de sleutels van uw huis toe.
daarom willen wij bidden ...

L.: Voor de dragende krachten onder ons,
zonder wie veel werk in de Kerk ondenkbaar zou zijn;
dat zij de geloofwaardigheid van het Evangelie
met hun eigen leven weten te onderbouwen ... Laat ons bidden.

Voor de pastores, de herders in ons midden,
voor paus en bisschoppen in het voetspoor van Petrus en Paulus:
dat zij bruggenbouwers mogen zijn
en de deur naar God weten te ontsluiten ... Laat ons bidden.

Voor onszelf hier aanwezig, kleine Petrussen of Paulussen,
mensen van vlees en bloed, mensen van geloof en twijfel;
dat wij ons steentje durven bij dragen
aan de toekomst van de Kerk... Laat ons bidden.

Lied: Van grond en vuur

https://www.youtube.com/watch?v=OUERviKmZXM&list=RDOUERviKmZXM&start_radio=1

Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem, uw evenbeeld.

Volk dat in duisternis gaat, mensen met stomheid geslagen,
het zal geschieden, zegt Hij, dat zij weer glanzen als nieuw.

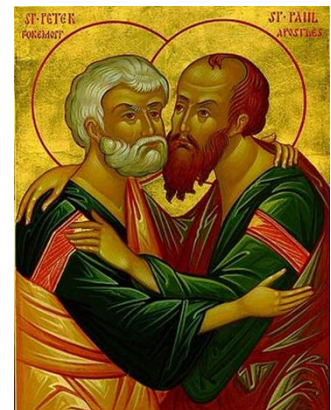
Van licht en stem zult Gij ons maken, uw evenbeeld.

Niet meer beklemd en verdeeld
niet meer in woorden gevangen
één en gekend en bevrijd, eindelijk mens zal ik zijn.

Van licht en stem zult Gij ons maken, uw evenbeeld.

Daar staat de stoel van het recht, daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het Lam, zie, Ik kom haastig, zegt Hij.

Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem, uw evenbeeld.

of Amazing Grace:

https://www.youtube.com/watch?v=7PJWRKkMpHM&list=RD7PJWRKkMpHM&start_radio=1

Amazing grace, how sweet the sound
That saved a wretch like me.
I once was lost, but now I'm found
Was blind, but now I see

'T was grace that taught my heart to fear,
And grace my fears relieved;
How precious did that grace appear
The hour I first believed.

Through many dangers, toils and snares
I have already come.
'T is grace that brought me safe thus far
and grace will lead me home

When we've been there ten thousand years,
Bright shining as the sun,
We've no less days to sing God's praise
Than when we'd first begun.

Amazing grace ...

Wonderlijke genade,
hoe mooi zijn die woorden
die een wrak als mij hebben gered.
Eens was ik verdwaald,
maar nu ben ik gevonden,
eens was ik blind, maar nu kan ik zien.

Het was genade
dat mijn hart leerde te vrezen
En genade dat mijn angsten weg nam
Hoe prachtig verscheen die genade
Op het uur toen ik voor het eerst geloofde

Door veel gevaren, lasten en valkuilen
ben ik al heengegaan,
door de genade ben ik er tot hier veilig
doorheen gekomen,
door de genade zal ik ook thuiskomen.

Als we daar (de hemel) tienduizend jaar
hebben geschitterd als de zon,
dan hebben we nog evenveel tijd om God
toe te zingen als toen we begonnen.

Gebed over de gaven:

God,
in brood en wijn willen wij U dankbaar herkennen
en gelovig uitspreken
dat wij hier samen aanzitten aan uw tafel
om U te gedenken en om, zoals Petrus en Paulus,
uw Boodschap uit te dragen. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
om de wondere wegen die mensen voor elkaar kunnen zijn,
voor allen die U gezonden hebt
om de weg te wijzen doorheen het leven,
voor uw uitnodiging om,
doorheen tekort en onvolkomenheid,
te werken aan de mens en zijn wereld.

Wij danken U om uw aanwezigheid in goede en kwade dagen,
om de hoop en de toekomst die U bent.
Wij danken U om de Mens Jezus,
die ons voorgaat en nabij blijft
en wiens Geest kracht is om te leven.

Daarom willen wij U danken, God,
samen met al wat bestaat op aarde en in de hemel: **Heilig ...**

Heer onze God,
U bent heilig en goed,
U hebt onze namen geschreven in uw hand.

Geen mens zult U vergeten
dankzij Jezus Christus, de Zoon van uw genade,
die U hebt uitgezonden
om tranen te drogen van mensen die geslagen zijn,
om het hart te helen van mensen die gebroken zijn,
om brood te worden voor vandaag en vrede zelf te zijn.
Wij danken U
omdat U ons ruimte geeft en vrijheid schept
voor heel ons leven, ten einde toe.

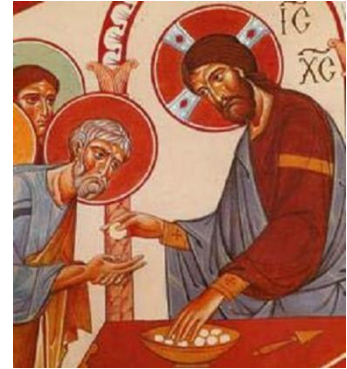
INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:

Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt.

Heer onze God,
zo gedenken wij Hem die weet wat lijden is
en de dood heeft gezien;
die U hebt opgewekt en een naam gegeven hebt
hoog boven alle namen: Jezus de Heer is Hij,
die is en blijven zal, uw rechterhand.
Door deze Beker en door dit Brood dat wordt gedeeld
verkondigen wij Hem totdat Hij komt.

Wij bidden U,
zend ons uw Geest, die over deze aarde gaat
en maak ons tot een volk dat recht doet om gerechtigheid;
maak leven en welzijn toch groter dan oorlog en dood;
laat ons mensen zijn die woningen bouwen voor uw stad van vrede
en breng ons thuis bij U.
Dan zal uw naam geheiligd zijn op aarde,
en uw Koninkrijk zal komen door Hem en met Hem,
met uw Geest tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Gezonden als vormgevers van Gods menslievendheid
willen wij bidden dat zijn droom met de mensen werkelijkheid mag worden,
dat zijn Koninkrijk mee door onze handen mag worden geboren,
dat zijn Wil mag geschieden op aarde zoals in de hemel:

Onze Vader,...

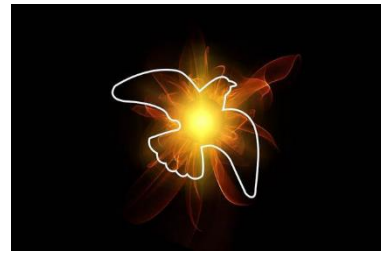
Al zien wij soms op tegen ons werk van elke dag,
al drukken onze plichten en verantwoordelijkheden soms zwaar,
toch willen we ze ernstig nemen,
maar ons toch geen overdreven zorgen maken.
Want wij weten, Heer, dat U onze Ruggeleuning wilt zijn,
dat U over ons waakt als een bezorgde Vader en Moeder.
Daarom mogen wij vol vertrouwen uitzien
naar de komst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van u is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Verlos ons Heer, van het kwaad dat drukt op onze wereld.
Open ons hart voor de liefde.
Met Jezus willen wij ons leven breken zoals dit Brood,
om het weg te schenken voor het geluk van alle mensen.
Zo kan er vrede komen in heel de wereld.
Moge de vrede van Christus altijd met u zijn!
En geven wij elkaar een hartelijk teken van die vrede.

Lam Gods

Communielied: Stem die ons roept (ZJ 776)

https://www.youtube.com/watch?v=Y1Gs-sSEdco&list=RDY1Gs-sSEdco&start_radio=1

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

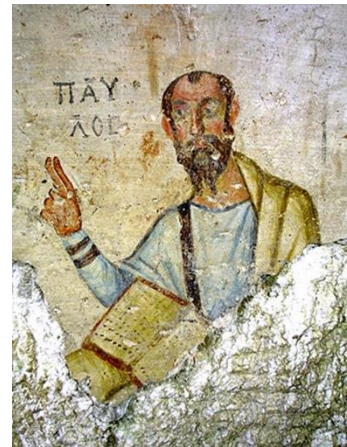
**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Mensen gegeven, getrouwd aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Slotgebed:

Levende God,
op het einde van deze viering vragen wij U:
laat ons als Paulus de goede strijd strijden,
de wedloop tot een goed einde brengen
en het geloof bewaren.
Maak ons als Petrus moedig en vasthoudend.
Dan kunnen we meebouwen
aan uw Rijk van Vrede en Gerechtigheid,
in het voetspoor van Jezus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Ik hou van vakantie, zegt Jezus.
Toen Ik twaalf was namen mijn ouders me mee naar Jeruzalem.
Ik voelde me daar echt in mijn element:
alles sprak Me over het werk van Vader. De tijd vloog er voorbij.

Tijdens mijn vakanties genoot Ik van de natuur.
Ik hield de zaaier in het oog, die het graan aan de aarde toevertrouwt.
Ik bewonderde het koren dat opschiet, met onkruid daartussen.
Ik luisterde naar de vogels; ze zaaien noch maaien.
Ik keek naar de kleuren van de zonsondergang, dronken van zaligheid.
In al die pracht vond Ik stof voor mijn parabellen over het Rijk van God.

Ik herinner me de wijngaard met zijn ranken en druiventrossen,
en de vijgenboom: hoe hij het geduld van de wijnboer op de proef stelt.
Nog steeds staan de kudde schapen Me voor ogen,
grazend onder het waakzame oog van de herder.
Alles zong in Mij een goddelijke melodie.

Later heb Ik lange voettochten gemaakt met mijn apostelen,
heerlijke momenten van stilte, ver van het gewemel van de massa.
Ik ging wel eens op bezoek bij mijn vrienden,
Martha en Maria, en hun broer Lazarus.
Ik genoot er van hun kookkunst,
maar meer nog van onze gesprekken van hart tot hart,
uren aan een stuk.

Vakantie is voor Mij:
mogen delen in de vreugde van mensen,
hun kleine vreugden van elke dag.
Zo was Ik eens op een trouwfeest waar ze wijn tekort hadden.
Het feest moest doorgaan,
dus liet Ik kruiken met water vullen
en konden ze wijn schenken van nog betere kwaliteit.

Water heeft Mij altijd aangesproken.
Ooit ontmoette Ik een Samaritaanse vrouw vlak bij een waterput.
Tenslotte was zij het die Mij om water vroeg.
Levend water heb Ik haar toen gegeven.

Sedert die paasmorgen, toen Maria van Magdala
Mij voor een tuinier aanzag,
komt er geen einde meer aan mijn vakantie.
Ik wandel langs het meer van elke mens
en op gloeiend houtskool
bereid ik een picknick met vis uit overvolle netten.
Ik nodig vermoeid voortsloffende reizigers uit
in de herberg van Emmaüs.
Ik deel met hen het brood...
brood dat smaakt naar eeuwigheid.

(vrij naar Charles Delhez)

